

I 1861 var de russiske bønder blitt frigjort fra sin undertrykte stilling som livegne husmenn på jordrottenes godser. Men denne bøndernes frigjørelse løste på ingen måte BONDESPØRSMÅLET. Bønderne måtte avbetale den jord de fikk sig overlatt og de fikk for lite jord. De var nødt til å bygsle jord hos godseierne eller som før å arbeide hos de store jordeiere, begge dele på slette vilkår. Størstedelen av bønderne i Russland bodde ikke som i Norge på individuelle bruk, men i landsbyen. De eiet i hver landsby jorden i fellesskap og fordelte skiftevis de enkelte teiger til de forskjellige hushold, mens beiter og skog var allmenning. Dette system kalles mir-systemet. Ingen var på denne måten interessert i å gjøre noget særlig ut av sine jordlodd, da disse ved neste fordeling kunde komme på andre hender. Ved hver nyfordeling blev også loddene mindre på grunn av øket folkemengde. Brønnen blev mere og mere forarmet og jordhungeren skarpere. Dette og andre ugunstige omstendigheter gjorde den russiske bondes stilling ytterst vanskelig ved århundreskiftet. Og ved siden av sig hadde de godseierne hvis jord var så meget mere fristende som den mirbruk kunne innlemmes i landsbyens jordplan uten at det blev særlig vanskelig. Arevet både alsidigere og bedre enn de almindelige bondebruk. Disse godser omfattet til sammen ca. 1/3 av jorden i Russland og var ikke sjelden rene mønsterbruk.

Esarregjeringen søkte, særlig efter at den var skrent av revolusjonsforsøkene i 1905 - å råde effektivt på bøndernes kår ved en almindelig ager-reform.

Bøndernes
jordhunger
i gårtiden

Tilbilde: Dødt hest. Nr. 84 A.S.S.R.

Således ved koloniseren jon bl.a. i 1917, ved omløp av jord til böndene fra godsene, ved forbedrede drifts-metoder, men fremforallt ved å søke å bryte FEILLES-systemet og ved utskifning å gjøre böndene til uavhengige selveiere av sine bruk.

Denne siste foranstaltning gjorde stor framgang, bragte flere og flere bönder til velstand, og vilde hvis den var blitt fortsatt, sansynligvis reddet Russland fra revolusjonen. En sterk og selveiende böndestand er den største hindring for ~~gjennomføre~~ *gjennomføre* marxismens *gjennomførelse*.

Bolsjevikene kommer til makten

I mars 1917 blev tsardømmet styrtet under slagordet "Frihet". Russland fikk partystyre og parlamentarisme. I den forvirring som herunder opstod og som følge av den ulykkelige krig, begynte böndene i stor utstrekning å ta sig selv tilrette, med hensyn til godseier-jorden. Bolsjevikene gjorde böndemassenes ennu ustillede jordhunger til sin programsak og opmuntret til plyndring av godsene under det marxistiske slagord: "Röv det rövede", og søkte så å sette lovens stempel på plyndringen. Hela böndemassen kom i drift, og denne uimotståelige böndereisning, sammen med krigstrøttheten løftet bolsjevikene i sadlen. De fikk makten i november 1917.

Marxismen: bödens dödsfiende.

Bolsjevikene benyttet således sitt fedrelands nödstilstand under en krig til å starte den "socialistiske" revolusjon. Ved å vekke de laveste instinkter av havesyke og ödeleggelsesraseri hos massene og uthytte gjæringen i bygdene. Uten böndenes *reisning* *hjelp* vilde de ikke opnådd regjeringsmakten! Bönden avsa dermed dödsdommen over sig selv.

Bonden, hvad enten han er russisk eller norsk, er etter hele sin innstilling og sitt virke, marxismens røde motsætning. Han henger ved gård og grund, ved eiendom, familie, religion og tradisjoner. Netop de ting som marxismen undergraver og ødelegger. Bonden er bærer og fremmer av prinsipper som virker rett imot marxismen. Bøndene og marxistene er naturgivne fiender og dødsfiender. Men ytterlighetene berører hinannen. I mangen bonde bor der litt av en bolsjevik. Når bondens forbitrelse når kokpunktet i fortvilede økonomiske kriser og det gjelder gård og grund, kan han gripes av en sinnsstemning som ikke har så lite tilfelles med den revolusjonære bolsjevikiske *psykose* som det er marxistene så meget om å gjøre å oparbeide hos massene. På den måte kan det under fortvilede omstendigheter opstå en kontakt og et taktisk forbund mellom disse på bunnen så dypt kontraster.

Det er noget av det samme vi oplever hos oss, når Bondepartiet går i forbund med marxistpartiet, slik som vi netop har oplevet.

Og det var også på denne måte at bolsjevikene i Russland under løsenet JORD, FRED, FRIHET fikk istand den enhetsfront av marxister og bønder som førte til kommunismens seier. Etter denne vellykkede manøvre driver marxister i alle land det samme bondefangeri. På denne måten utvikler det sig ^{også} et slags samvirke mellom de norske bønders ~~marxiske~~ ledere og den internasjonale jødiske marxisme, ~~hvorved~~ som førte til marxistpartiets overtagelse av makten. *Revinand*

Men den som vil spise suppe med bolsjevikene må ha lang ske. I Russland førte "samarbeidet" i sin tid til både til den russiske bondes og hele Russlands ødeleggelse. De norske bønder bør betenke sig i tide og studere marxismen og det russiske eksempel nærmere før de følger Bondepartiets ledere videre på dette farlige og ulyksalige skråplan.

De norske bønder mener å være mere oplyste og politisk modne enn de russiske. Nu har de anledning

*Marxiske
bondefangeri*

til å vise det. Det skulde falle så meget lettere
som de har andres ulykke å lære av.

Staten overtar

jorden

Allerede dagen efter at bolsjevikene var kommet
til makten - 8 november 1917 - utga de et dekret om
"nasjonalisering av jorden", dvs. øieblikkelig ekspro-
priasjon av jorden uten erstatning. EIENDOMSRETTEN
TIL ALL JORD GIKK SÅLEDES FOLKELIGT OVER TIL STATEN.
Men bruksretten og den faktiske eiendomsrett til det
meste av jorden tok foreløbig bønderne; i virkeligheten
var de dog alle med ett slag blitt statens leilendinger.

En del av godsene søkte bolsjevikregjeringen å
beholde som direkte statsgodser under statens for-
valtning. Det samme gjaldt skogen. Men ellers begynte
bønderne å dele jorden sig i mollen eftersom de var
venner eller fiender til. De fortsatte for det meste
med det gamle mir-system som før, bare nu med mere
jord til sin rådighet. Omkring 500 millioner mål jord
gikk på denne måte over ~~fra~~ i bøndernes hender fra 150.000
godseiere, fra kirken og den keiserlige familie.

K R I G S K O M M U N I S M E N

I praksis er borgerkrig og
markisme det samme.

I denne tid raste en storm av mord og plyndring
over Russland. Bolsjevikenes motstandere begynte igjen
å organisere sig og landet var snart oppe i en for-
ferdelig borgerkrig, med nød og elendighet, hunger og
farsott over hele landet. Hæringslivet lå fullstendig
nede, både pengevesen og industri hadde bolsjevikene
ruinert, og på landsbygden gikk umåtelige verdier op
i luor eller blev ødelagt på annen måte. Bolsjevikene
hadde ikke penger og ikke indrevninger å betale bonden
med for hans varer. Men mat måtte skaffes til den Røde
Arme og til byenes arbeiderbefolkning som sultet.
Levnetsmidler blev derfor tatt med makt fra bønderne,

Vebnede, røde rekvisisjonskolonner gjennestreifet landet på rov etter bondens produkter. Fri handel var forbudt.

Overallt brukte marxistene sin vanlige taktikk, å sette klasse op mot klasse, å herske ved å så splid. Proletariatet og halvproletariatet organisertes i de såkallte "fattig-komiteer" som blev hisset på de mere velhavende bønder. Som godseierne i sin tid-blev nu disse plyndret og brandskattet etter tur. Flere hundrede millioner mål gikk over fra de ~~stille~~ ^{litt mere velhavende} bønder til de fattigere.

Samtidig blev bonden tvunget til å avstå felk, hester og korn til den Røde Arme, og bønderne misnöie ga sig utslag i talrike reisninger. Det var bare den ukloke politikk som de kontrarevolusjonære førte og bøndernes frykt for igjen å miste jorden, som gjorde at de ikke samlet reiste sig mot ~~marx~~ det røde skrekkelige, og avgjorde borgerkrigen til de hvites fordel.

Bilde av 5 barn - 1.

Hungerkatastrofen 1921 - 22

Det er lettere å SLIPPE LÖS de ödeleggelsens krefter som skaper borgerkrig enn ~~igjen~~ ^{igjen} å føre underverdenens elementer ~~inn i regelmessig og bysstand~~ ^{inn i regelmessig og bysstand} til ~~ro~~ ^{ro} igjen og bringe samfundet i regelmessig oppbyggende arbeide. Bare de ubarmhjertigste forholdsregler og nye blodsutgytelser, denne gang også innen de revolusjones egne rekker, kunde stanse det almindelige ödeleggelsesvanvidd. ✓ Selv da bolsjevikene hadde fått slutt på borgerkrigen og etablert sitt jernhårde diktatur over hele Rusland, så stød de allikevel overfor et land i ruiner.

Det var naturlig böndene som först vendte tilbake til ~~dett~~ ^{dett} fredelige ~~tilvante~~ ^{tilvante} arbeide. Nu skulde de endelig få nyte godt av den jord og frihet som de hadde erhvervet sig, og påny bygge op det de selv i sin ödeleggelses-rus hadde ödelagt.

Men marxismen skulde bringe folket
op i en større ulykke.

Bønderne reagerte mot marxistenes foran-
nevnte politikk ved innskrenkning av driften. De hadde
~~ingen~~ ^{ikke lenger} interesse av å dyrke mere enn det de trengte
selv. Før krigen var det neppe en skikkelig bonde
som ikke hadde minst ett års høst på lager. Nu
var forrådene brukt op eller tatt. Ytterligere støtte
der til uår. Resultatet blev den katastrofale hungers-
nød i 1921 over størstedelen av Russland, og særlig i
Sydrusland, Ukraina og Volgastrøkene - tidligere
Europas kornkamre.

Også i tsartiden var der iblant uår som følge
av tørken, f.eks. i 1891. Men der reserver som staten
og bøndene hadde og et ordnet styre- og transportvesen
gjorde at man som andre land kunde komme sig over en
slik ulykke uten særlig mæn.~~ng~~

Nu blev ~~mikroskopiske~~ uårets ulykke mangdoblet
som følge av den ødeliggende politikk. I 1921-22 var
det 30-40 millioner mennesker som led hungersnødens
kvaler i Russland, ~~til~~ rikste korn-distrikter.
Herjende farsotter støtte til, befolkningen manglet
allt, mat klar, sykehus, medisiner osv. Det hendte
til og med at ^{foreldre} ~~familier~~ slog ihjel og spiste sine
egne barn og blant bøndene forekom også mange til-
feller av menneskesteri. Tiltrossfor at Hansen og
Hovner bragt hjelp fra utlandet til mere enn 10
millioner mennesker direkte- og dermed indirekte
bragte redning til mange flere - kostet hungersnøden
mellem 5 og 6 millioner menneskeliv, -mere enn det
dobbelte av hele Norges befolkning!

Millioner av hjem blev ruinert, hele bygder
lagt øde som i Svartedauens tid. Hundretusener av
foreldreløse barn streifet om i flokker og fristet
livet som vilde dyr. I et land som før faktisk
flöt av melk og hønning, hvor umåtelige hjorder av
kveg gressot på uendelige gressganger og kornet bølget
mannshøit på den svarte muldjorden som var så fet
at den ikke en gang trengte gjødning - der var
nøden blitt så stor at foreldre spiste sine egne barn!

Har. Hovner
farsotter og menneskesteri

Bilde av sykdom 2

Folk som har spist
dyrt sin dør 3

Bilde av trakkede barn 4

Hovner - farsotter 5

Efter tre års marxistiske styre var landbruket ødelagt - så langt som et så rikt lands jordbruk kan ødelegges.- Produksjonen var sunket ned til det halve av hvad den var før revolusjonen og husdyrbestanden var gått ned enda mere katastrofalt.

Det var det foreløbige resultat av MARXISMEEN I FRANSIS.

" Den nye økonomiske politikk "

Lenin forstod nu at slik kunde det ikke fortsette. For å redde marxismen, revolusjonen og sig selv innførtes den såkaltte " nye økonomiske politik - NEP - 1921-22. Det betød et tilbakeskridt til mere "kapitalistiske" metoder.

Bønderne fikk fritt selge og kjøpe varer. Trilket på de velhavende bønder blev løst; leie av arbeids-hjelp blev tillatt osv. og bonden fikk til en viss grad eiendomsretten igjen. Bonden kunde nu i ro drive sin jord som om det var hans eiendom og han kunne nyte fruktene av sitt arbeide selv.

Så viktig er ro og sikkerhet for arbeidslivet, og så overlegen er den samfunnsordning som er basert på det frie tiltak og eiendomsretten.

Bonden blir atter lurt.

Landbruket begynte hurtig å komme sig igjen efter hungerkatastrofen 1921-23, og Bøndene hadde det en tid forholdsvis bra, og begynte allerede å føle sig som seierherrer overfor marxistene. Men bonden tok atter feil. Han skulde igjen bli lurt av sine naturlige fiender: marxistene.

Bolsjevikernes innrømmelser var ikke annet enn en dyd av nødvendighet, for å sikre diktaturets makt. Deres bondepolitikk var fremdeles urokket

rettet mot t o ting:

- 1) En NEGATIV: å hindre at der opstod en fri, velstående bondestand, som selv skulde få høste frukterne av sitt arbeide og som ved sin naturlige hang til eiendom familie og religion, vilde sette i fare organiseringen av det livsfjerne, jødisk-marxistiske samfund.

29 En POSITIV: å utvikle forbindelsen mellom industri-proletariatet i byene og land-og skogsarbeiderne, samt å organisere landbruket på KOMMUNISTISK grundlag, slik at de selv hadde hånd over utbyttet og kunne sikre byene og den Røde farne mat, og industrien råstoff. Videre å skaffe landbruksvarer til eksport, så de kunne kjøpe inn krigsmateriell, maskiner og industri-råstoffer og til finansiering av propagandaen for verdensrevolusjonen.

Det de IKKE interesserte sig for var å bedre bøndernes kår.

Mer splid og klassekamp

Bønderne deles op i tre klasser.

For å bevare sin maktstilling fortsattes den gamle taktikk med å så klasseshat. Blev laget en teoretisk inndeling av bønderne i tre klasser, i likhet med det i sin tid Venstreher i landet gjorde av taktiske-politiske grunde, da det fant på beiret "småbruker." I Russland fikk man følgende inndeling:

- 1) udstående bønder, de såkalte "kulakker" hvilket betyr knyttnever.
- 2) småbrukere, på russisk mellembønder
- 3) eiendomsløse.

Lenin satte op følgende taktiske regel:

" støtte sig til de eiendomsløse, alliere sig med småbrukerne, ikke et øieblik glemme kampen mot kulak-bønder. Hovedmidlet eller-s til å trekke bønderne inn i marxismen skulde være k o o p e r a s j o n e n .

Nu må ingen tro at disse beryktede kulakker er særlig store kaktter. Å ha tre kuer er nokk til å bli kallt "knyttneve". Ellers er en kulak nærmere bestemt en bonde som har besetning og redskap til en verdi av ca. 1000 kroner eller mere, og som har råd til å laie arbeidshjelp eller jord av andre bønder som ikke bruker sin lodd.

Men ofte er den annen definisjon som er den riktige.

Nemlig at ~~markbrukerne som driftlig og dyktig bønders~~ kulakke-
ne var de driftige og dyktige bønder, som arbeidet sig
frem under NEP politikken og la sig noget tilbesste.

Ikke så sjelden blev en bonde kaldt kulakk ene og
alene fordi han var flinkere enn andre. En drivendes
nyryddningsman som Isak Sellanrå og slike som her i
landet får Norges Vels medaljer er uvogerlig kulakker.

Eftersom kampen mot kulakke blev tilspisset blev ~~ordet~~
betegnelsen kulakk ofte en ren politisk ~~angivelse~~
betegnelse på en bonde som var fiendtlig innstillet
overfor det marxistiske system.

Av de 25 millioner bruk i Russland regnet man på
den tid med 10% kulakker, 50-60% småbrukere og 30-40%
eiendomsløse eller utarmede.

Arbeider- og bonderegjeringen utsuger bøndene

Med bøndernes voksende fremgang under NEP-politikken
blev skatteskruen strammet hårdere og hårdere. Marxistene
holdt aldrig sine løfter. ~~De~~ ^{Et bonden} lovet dem til å øke sine
kornarealer og når høsten kom ribbet de dem for utbyttet.
Staten betalte dårlig for kornet både av finansielle
hensyn og av frykt for at bondens velstand skulde øke.
Samtidig holdtes prisene på industriproduksjonen høit,
populært blev det sagt at prisforskjellen mellom land-
brukets og industriens produkter sprilet/sem en SAKS.
^{Ut fra hverandre}

Forsent!

Bøndene som utgjør 80 % av Russlands befolkning
stod maktesløse og uforstående overfor en slik behandling
fra et styre som kalte sig arbeidere og bonderegjering.
Men litt efter hvert gikk det op for dem at marxismen
eller kommunismen ikke tilstreber bondestandens velstand
men går ut på hensynsløst å UENYTTET bøndernes arbeids-
kraft for egne makt-politiske formål. Og d a begynte
bøndene igjen å boikotte marxistregjeringen.

LES NU VAR DET FORSENT.

^X
~~bondens svorne fiende.~~
Trotsky (er ikke bondens ven.)

Venstreopposisjonen i bolsjevikpartiet, ledet av

Jøden Trotsky, der noget betegnende er blitt det
~~norske marxistpartiet~~
(såkalte norske Arbeiderpartis) spesielle ^{parti} protege,
hadde allerede lenge forlangt at bøndene skulde ~~kravet~~

Bild av Trotsky
(fra 1918)

igjen, hurtig og grundig. Trotski mållt inidlertid
 i unåde. *Det er også mulig at bolsjevikene i 1925,*
 26 og 27 ikke hadde krefter til å rette et hovedangrep
 mot bonden. *Det er også mulig at de hadde et*

I 1928 var tiden moden for
den endelige ødeleggelse av bondestanden

I 1928 mente Stalin tiden var inne for å føre
 den marxistiske bondepolitikk ut i sine ytterste kon-
 sekvenser. Den nye bondepolitikken gikk ut på følgende:

- 1) en kjøpmessig utvidelse av organisasjonen av statsgodser
- 2) samling av de individuelle bondebruk i store sam-
 bruk (kollektivisering), hvor man skulle nyttig-
 gjøre sig moderne maskiner og driftsmetoder.
- 3) tilintetgjørelse av husholdene, ved å utelukke dem
 fra sambrukene, konfiskere deres eiendom og
 forvise dem og deres familie.

Denne rendyrkede marxistiske plan for bonde-
 standens ødeleggelse, like forrættstridig som uæren-
 skelig skulle passeres inn i rammen av en landsplan
 for gjennomføring og sosialisering av hele Sovjet-
 veldets næringsliv i den *berønte*

Den første 5 års plan

1. okt. 1928 - 31. des. 1932.

Gjennomførelsen av denne uhyrlige plan begynte
~~1. oktober 1928~~ for utryddelse av menneskene som
 individer og for omkastelse til sociale "briller".
 begynte 1. oktober 1928.

Den mest gigantiske propaganda med gyldne fore-
 speilinger om det endelige resultat igangsattes.

Landbruksproduksjonen skulle på 5 år øke fra 16.6 mill.

1927-28 rubler til 25.8 *mill. Det var ikke ende på allt som så mye*
 skulle skaffes av traktorer, ~~traktorer~~ *og annen*
 hjelp, landbruksmaskiner, metoder til forbedring av
 husdyrbestanden osv. osv.] Vi minner her om følgende
 pasus i DNAs arbeidsprogram:

- " ~~høstet~~ Større eiendommer med
- " udyrket men dyrkbar og dårlig dyrket jord
- " sosialiseres. Eiendommer som egner sig best for
- " stordrift, forvaltes av samfundsmessige organer
- " ved samvirkelag eller på annen måte, som sikrer
- " arbeiderne mot uthytning.]

- " For å heve jordbrukets lønnsomhet tar Staten
- " initiativet til og støtter tiltak til å organisere

Bygdene var på forhånd blitt gjennomsyret av røde elementer som skulde bibringe bønderne den ^{og}rette marxistiske tro, /Skolen var blitt reformert for å få ungdommen vekk fra foreldrenes innflytelse!

Likhet og brorskap
på de sosialiserte storgårder

På storgårdene skulde ~~Å~~ den gamle og evige drøm om " felles eie - like rett for alle " - (socialismen etter jødisk oppskrift) føres ut i livet.

~~Gutten og kjeden manglet~~

Den første begeistring svannt fort.

Orden og ledelse manglet. /Arbeide under ^{streng} ~~militær~~ disiplin følte hurtig ubekvent. Bygningenes inventar

forfalt, bosetningene svannt inn. Akrene blev tilgrodd av ugress og ga dårlig utbytte. De engang bår blomstrende godser forfalt fullstendig og etterhvert rømte de fleste av "kameratene" fra disse kommunistiske "mønsterbruk" og Staten måtte selv overta driften, også for disse.

Hvad kollektiviseringen angår så omfattet planen til å begynne med ikke kollektivisering av mere enn 15 % av brukene. Det skulde også stå bønderne til en viss grad fritt om de vilde gå inn i sambrukene eller ikke. Likeledes blev utmalt for dem hvorledes ^{de} vilde få det uten all sammenligning bedre i sambrukene enn som selvstendige bønder.

For å understreke dette argument blev de selvstendige bønder ytterligere flådd for skatt, og utsatt for all slags sjikaner fra myndighetenes side.

Trotsen våknet i bønderne. Det var ikke mange som frivillig underkastet sig kollektiviseringen eller avleverte sine varer til den vilkårlige pris som staten fastsatte. Men de regnet ikke med hvor hård og grusom den regjering var, som de hadde hjulpet til makten og som kalte sig en "bonderegjering".

1929 var situasjonen så tilspisset av de marxistiske makthavere vendte tilbake til de gamle rekvisisjonsmetoder fra krigskommunismens dage.

Ved å bruke alle mulige maktnidder presset bolsje-

Bønderne
 manglet

vikene de nødvendige millioner ton korn ut av bøndene, etter en pris av 6 rubel for 100 kilo, mens prisen i det frie marked var opptil 10-15 gange større. Bøndene blev pålagt å levere bestemte kvanta landbruksvarer enten de hadde det eller ikke. Det manglende måtte de skaffe sig ved å kjøpe til overpris! Hvilket til og med var ulovlig. Eller de blev sendt i fengsel, forvist eller skutt, eller ilagt ruinerende bøter, gård og ^{hele} løsøre beslaglagt og/familien tilslutt forvist.

Bønder som
stats-slave

Det er ikke å forundres over at bøndene under slike forhold mistet arbeidslysten og måtte drives til arbeidet med makt. De søkte bare å forsørge sig selv og sine nærmeste med det nødvendigste. I den svarte vinter 1929-30 - t o l v år etter marxistenes maktovertagelse - gik virkeliggjørelsen av Stalins finansplan og det marxistiske bondeprogram som et ødeleggende uveir over Ruslands bonde-stand. Hånd i hånd hermed gikk ^{også} stormangropet på den kristne kirke.

Belært av bitter erfaring begynte bøndene å forstå at tvangsrekvisisjonerne igjen var på treppene, at de vilde bli ^{tvunget} inn i kollektiv-brukene og ^{avgi} all sin eiendom til disse. De prøvde å redde sig fra dette ved å selge unna hvad de kunde. I raseri og panikk blev buskapen slaktet eller solgt for spottpreis. For å stanse ødeleggelsen fastsattes strenge straffer (dødsstraf?) for å slakte husdyrene uten myndighetenes tillatelse; salg av buskap og redskap ^{blev} forbudt og almindelig kollektivisering påbudt.

Tvangskollektiviseringen

Alle bønder - undtatt "kulakene" - blev nu opfordret til å gå inn i sambrukene, og Almindelig kollektivisering skulde gjennomføres med de skarpeste midler. Man gikk inn for den fullstendige avskaffelse av en selveiende bondestand. Bonden skulde proletariseres (gjøres eiendoms-løs) og gå over i sambrukene som almindelig lønsarbeider.

På denne måte skulde all produksjon og omsetning av landbruksvarer føres over på statens hender. Marxist-

partiet (dvs. Folkets Hus) skulde bli eneste storgods-
 besitter og ENESTE ARBEIDSEIERE for Sovjetveldets 128
 millioner bønder. Allerede tidligere var det blitt
 landets eneste handels- og industriherre, kjenne-
 kapitalist og monopolbesitter.

Med andre ord, nu var hele dette riktige rikets
 enorme naturrikdommer og skattede verdier, fallt i
 hendene på den lille klikk som regjerte Sovjetveldet.

????

*En varmløst
 bondeforfølgelse*

Bøndernes motstand mot denne brutale konfiskering
 blev brutt ved den mest heimgjeldende terror og tvang.
 En bondeforfølgelse - sammen med en livstenforfølgelse -
 som verdenshistorien ikke har sett maken til fulgte.
 De som ikke høiet sig blev i nattens mulm og mørke
 borte ut av sine senger og borte i fengsel, ofte med
 hele sin familie. Bare det de gikk og stod i fikk de
 ta med seg. Allt annet, hus, besetning, redskap, løsøre,
 blev konfiskert og overgitt til sambruket og staten.
 Og etter tog med kuvogner, overfylte med bønder -
 menn, kvinner og barn - gikk nordover ^{til} ødemarkene og Sibir.
 Tvangsarbeide, hunger, sykdom og død ventet dem som
 ikke strøkt med på veien. Alle menneskelige hensyn var
 borte. Alle fengsler blev for små. Tusener på tusener
 blev henrettet. De laveste instinkter i mennesket blev
 igjen sluppet løs som i revolusjonens første år. Bundfallet
 startet seg med myndighetenes tillatelse over det som
 enda hadde noget. For annen gang/det store og oprinnelig
 godmodige russiske folk seg selv istykker.

*På randen av
 katastrofen*

De katastrofale følger av denne "bondepolitikk"
 lot ikke vente på seg. En fullstendig desorganisasjon
 av det russiske landbruk fulgte og bolsjevikstyret holdt
 på å gå overende. Gjæringen ut over landet forplantet
 seg til den Røde Arme, som vesentlig består av uniformerte
 bondegutter. M

Våren 1930 blev bolsjevikene igjen nødt til å
 ta et skritt tilbake, den gamle taktikk når de forstår at
 de har rodd seg for langt ut. Bønderne skulde ikke lenger
 tvinges inn i sambrukene MED KRAFT. Høns, griser og

redskaper skulde slippe "socialiseringen". Man blev/litt forsiktigere med hvem man regnet som "kulakk". Men M å l o t var alltid det samme. Kollektiviseringen og industrialiseringen av landbruket fortsatte. Snart igjen også menneskejakten på kulakker. De blev påny forfulgt, deres eiendom inndradd og de selv og deres familie jaget hjemmefra.

Mellom 5 og 6 millioner av Ruslands bønder har de siste år lidt denne skjebne! Og det de flittigste og driftigste. Overført til norske forhold vil det si 100.000 menneskeliv. Ved siden av utryddelsen av Ruslands intelligens, er denne bolsjevikenes bondeforfølgelse sikkert verdenshistoriens - og marxismens - grusomste og mest meningsløse kapittel.

En hel stat, et keiserrike, ødelegger med valende faner og klingende spill sine to verdifulleste stender: sin intelligens og sin bondestand.

X I I

Sørgelige

Femårsplanens resultater

Under slagordet "femårsplanen på fire år" blev den første femårsplan avsluttet 31 des. 1932, trekvart år før terminens utløp. Man skulde få inntrykk av at "det socialistiske opbygningsarbeide" hadde gått i et slikt rivende tempo, at de mål man hadde satt sig var nådd eller til og med overskredet på kortere tid enn oprindelig anslått. I virkeligheten var resultatene bekymringsfulle. Ikke minst på landbrukets område, og med hensyn til høining av levestandarden. Riktignok var det lyktes å drive 70% av bøndene inn i kollektivbrukene, mot før 15%, men resultatet herav var katastrofalt.

I 1932 - femårsplanens siste år - gikk kornproduksjonen ned til 45 millioner tonn mot 82 millioner tonn før krigen. Hertil kommer ytterligere at folketallet var steget fra 140 millioner før krigen til 160 mill. i 1932/33.

Selv om korneksporten som før krigen gikk op til 14 mill. ton praktisk talt var bortfalt, er det klart at ovenstående kjendsgjerning er bevis for at der måtte var den ytterste mangel på det daglige brød for meste-
parten av sovjetveldets innbyggere ved avslutningen av
den første femårsplan.

Efter at staten hadde tatt sitt, blev der gjennom-
snitlig tilbake 150 kg. om året pr. hode mot normalt
250 kg.

2
Husdyrbestand
svikende
fartsmåte

Dette mørke bilde trer om mulig enda uhyggeligere
frem når vi undersøker hvordan det samtidig var gått med
husdyrbestanden. Vi holder oss her til STALINS egne
oppgaver på den kommunistiske partikongress i januar 1933.
De er iethvertfall neppe ugunstigere enn virkeligheten.

Av hester, storkveg, sauer, gjeter og griser var i:

1916	1929	1930	1931	1932	1933
229.5	270.2	205.1	166.2	124.0	118.0 mill. stk

Altså HEDGANG fra år til år i den "socialistiske
opbygning". Femårsplanen lovet en økning på 71 mill.
sammenlignet med 1928 - istedet blev det HEDGANG på 152
mill stk husdyr! Og enda er det all sansynlighet for at
de virkelige tall var adskillig verre.

Den første femårsplan som i avisene bruktes som
~~kjennetegn på den sosialistiske opbygning~~
en imponerende propaganda for den "socialistiske opbygning"
var i virkeligheten en RUINERENDE KJEMPEFJASKO.

Myr hungerkatastrofe!

Følgene uteblev ikke. Vinteren og våren 1932/33
herjet atter hungersnöden i Ruslands kornkammer. Mere
enn 4 - fire- millioner bønder omkom av sult, og store,
fruktbare strekninger blev forvandlet til ugressbevåkete
ørkener. Denne nye hungerkatastrofe skyldtes bestemt
ikke ~~uåret~~ uår, men at bønderne hadde innskrenket driften
som følge av de stadige rekvisisjoner og at staten ved
~~brutale midler~~ brandskattet bøndene med de mest
brutale midler.

Skjulte kornoplag som de fortvilte bønder hadde
gravet ned i jorden, blev gravet op igjen og konfiskert.

hest som døde
i 50 1932

Der motstanden mot statens overgrep var sterkest
blev hele bygdelag drevet fra sine hjem og sendt til
Sibirs ødemarker. En utlending som reiste gjennom landet
på kryss og og tvers for å undersøke forholdene, anslår
etter meget forsiktige beregninger at der sultet ihjel
2 millioner av en befolkning på 10 millioner ^{Ant} i det en-
gang så fruktbare Nord-Kaukasus. g

Slike kompromitterende og for systemet fellende
resultater vilde være dødsstøtet for marxismen, såfremt
de blev tilstrekkelig kjendt i utlandet. Derfor er Sovjet-
~~unionen et lukket land, og~~ ^{unionen et} ~~hårdnakket benektet~~ ^{hårdnakket}
unionen et lukket land, og ~~hårdnakket benektet~~ ^{hårdnakket}
holdes mest mulig skjult, og blir hårdnakket benektet.
Og ikke uten held. Utlandet hadde således nesten ikke
kjendskap til den nye hungerkatastrofe ¹⁹³³⁻³⁴.

For å dekke fjaskoen driver man en kjøpmessig
svindel-propaganda med lovprisninger av de kolossale
"socialistiske" seire. Ved f.eks. å fortelle at femårs-
planen tilførte landbruket 120.000 traktorer og landbruks-
maskiner. Til det kan bemerkes at disse enten var så
mangelfulle, eller de blev så mangelfullt behandlet at
deres nytte blev redusert til neppe det halve. Dette
frengår også tydelig av ^{redne} bolsjevik-pressen.

Taps til astronomiske summer

Marxistenes bondepolitikk har således virket
ruinerende på alle felter. Det ^{representerende} vil-forstås at verdien
av ødelagte hester og husdyr forøvrig, nedgangen ~~ikkekun~~
produksjonen av korn, melk, ull, kjøtt, hud osv.
representerer enorme tap, ikke minst under femårsplanens
"opbygging". For femårsplanen viser en beregning på
grundlag av bolsjevikenes egne opgaver (som neppe er for
ugunstige for styret) at revolusjonen inntil da hadde
bevirket et produksjonstap til det astronomiske beløp av
200.000 millioner gullkubler
bare for landbrukets vedkommende.

Til dette kommer ytterligere de direkte ødelagte
verdier, som også går op i astronomiske beløp.

ll

Marxisme og marxistisk bondepolitikk er muligens
en god forretning for dem som lever a v socialismen,
istedetfor f o r socialismen.

For det arbeidende folk er den en dårlig forretning.
Marxisme er forbrytelse - ikke politik.

Ruslands landbruk idag

Siden 1. januar 1933 er marxistene i Sovjetveldet iferd med å realisere:

den annen femårsplan

Efter denne skal landbruks-produksjonen fordobles til 1937. Kornproduksjonen skal bringes op i 104.8 millioner ton, hovedsagelig ved økning av høstutbytte pr. mål. Kvegavlen skal mere enn fordobles.

Antal hester skal økes med 11.2 %, storkveg med 60.9, gjeter med 34.3 og griser med 274.1 % ???
(bemerk decimalene!)

fej skal i denne forbindelse minne om de storslørte forhåndstal for den første femårsplan, hvor kornproduksjonen blev fastsat til 106 mill. ton, mens sluttresultatet ^{var under det halve:} blev 45 mill. ton!-

For landbrukets vedkommende går ^{den} den efter de samme hovedlinjer som for femårsplan nr. 1. Ved siden av ^{den} videre utvikling av statsgodsene går den ut på 100 prosent kollektivisering av bondegårdene og "likvidering" (utryddelse) av kulakkene.

Mekaniseringen og industrialiseringen av landbruket skal fortsette i øk et tempo. Kooperasjonen skal gjennomføres helt ut og den "socialistiske sektor" - både i produksjonen og omsetningen utvides til å omfatte h e l e bondenringen.

Helt landbruket går over i statens eie og blir statsdrevet. Bonden ^{er} blir en lønnet og vilkårlig behandlet, stavsbunden, statslave. Dessuten forutsetter planen mest mulig av bøndene, mest mulig oppløsning av familielevet og ^{en} fullstendig tilintetgjørelse av den kristne kirke. Stalin har uttalt, at 1 mai. 1937 skal det ikke finnes en kirke igjen i Russland, og ordet GUD skal være bannlyst innen Sovjetveldets grenser.

*Marxistene har
ingen plan
etter 1937
skopningen*

Så langt er man da kommet idag. Det viser sig at den annen ~~plan~~ femårsplan, istedetfor-som følge av de katastrofale resultater av den første, å lempe på den umenneskelig forfølgelse av bonden, istedet s k j e r p e r kampen og fastslår som det endelig mål en fullstendig mekanisering og industrialisering av bondenæringen.

At mange taler om lømpelser i de kommunistiske prinsipper - slik som vi stadig ser det både i marxistiske og borgerlige aviser - er ikke annet enn den vanlige taktikk: ett skritt tilbake, to skritt frem. Det ser intet som tyder på at Moskva har forandret sine opprinnelige planer.

Efter opgaver i bolsjevikenes egne aviser over de distrikter hvor kornhøsten har "slått feil" - er der idag 70 millioner sultende mennesker i Sovjetveldet. Mellom hvert annet og tredje menneske sultet!

Efter bolsjevikenes egne opgaver.

Kvad bolsjevikstyret har kostet av menneskeliv. Ifølge et telegram fra Moskva til Buffalo Evening News^{23.3.35} og gir Sovjetregjeringen selv antallet av "likviderte" klassefiender til 17 millioner. Alder for offisielle opgaver fra Tsjekken. Efter Sovjet's egne opgaver var antallet av Tsjekas ofre allerede i 1918-22 1.8 millioner, derav 1.3 mill. kvinder og arbeidere. Det er

arbeider- og bondebevegelsens "gjerninger".

Antallet av hjemløse, omskiftende barn er i den senere tid øket så sterkt, at man 8. april 1935 utstedte en lov til bekjempelse av barneforbrytelsene, hvorefter dødsstraff blev innført for barn ned til 12 år!

Ikke bare intelligensen, kulakker og andre klassefiender ~~utrykkes~~ - men selv barna - utrykkes og ~~annihileres~~.

afres på marxismens alter, efter at de først er ribbet for alle eksistensmidler, hjem og all naturlig beskyttelse.

Det gjentaes at dette er Sovjets egne ~~oplysninger~~ oplysninger. De er neppe for ugunstige for marxismen.

Russlands eksperiment

I de foregående avsnitt ^{er gitt} har jeg søkt å gi et bilde av de forskjellige utviklingstrin i marxistenes bondepolitikk i Sovjetveldet, i over en halv menneskealder har ^{Sovjetunionen} de nå hatt ubegrenset adgang til å eksperimentere fritt ^{og ukontrollert} med levende og lidende mennesker og å føre marxismen ut i praksis. Mange spørsmål har jeg måttet la ligge, eller bare berørt ganske kort. Men stort sett ^{gir} skalde skildringen i sin sammenheng gi et riktig bilde av den ^{marxistiske} virkelighet.

Når vi kaster et blikk tilbake på denne mørke virkelighet, er det tre ting som særlig springer i øinene, og som også norske bønder skal merke sig.

1) Marxismen har ødelagt den ~~marxistiske~~ bondestand.

- 2) Det marxistiske eksperiment har påført det russiske landbruk uhyre tap med katastrofale følger for hele befolkningen. Etter 18 års "socialistisk opbygning" opviser produksjonen en katastrofal nedgang sammenlignet med tiden før revolusjonen, mens folkenengden - tiltrossfor at henrettelser, hunger og farsotter har kostet millioner på millioner av menneskeliv - er øket med 30 millioner mennesker. Lenin, Trotski, Stalin & Co. har været fremrakende ødeleggere, men dårlige oppbyggere.

3) Marxistene har forstått å få de tålmodige bønder til å arbeide for marxismen og sin egen ødeleggelse.

Marxisme kom til makten ved bøndenes hjelp, men siden har den dette "arbeider-og bondestyre" ført en systematisk og skånseløs undertrykkelseskamp mot bondestanden. De har bakbet med bøndene, som med en stor fisk de har fått på kroken. De har med ubønhørlig konsekvens etter omstendighetene snart halt inn, snart gitt etter, imtil motstanden var knokket. Målet tapte de aldrig av synet: å forvandle bonden

fra et fritt og selvstendig menneske til et
utarmet og knebløt kreatur, til en kollektivisert
livsgen i den marxistiske politistat.

Det skulde synes stridende mot all sunn fornuft, at en INTERNASJONAL bevegelse som har slike formål og er brennemerket av slike fæslende resultater, har vinne tilslutning hos en fri og selvstendig bondestand som f.eks. den norske.

Vi må ^{også} være klar over at marxismen er en jødisk lære - skapt og ført ut i praksis av et typisk handelsfolk, som står helt fremmed overfor bondens lynne og karakter. Høle den - og høle dens taktikk og kynisme - marxistiske lære/er preget av jødisk intellektualisme, av en handels- og industrimentalist mentalitet som er blottet for forståelse av bondens livsinnstilling, hans både åndelige og materielle kontakt med jorden.

*gjennomgående marxistisk
 ideologi - det er jo det samme?*

x) Det heter til og med at i partiet
som bygger på marxismen
og de erfaringer som er gjort
gjennom kampen i Norge og
andre land - - -

Til tro for de avkreftende
erfaringer som er gjort
i andre land, vil partiet
påvirke det norske folk
dette menneskelige
system!

23

Norge
 Finansministersforholdene
 som gull-smugler

Overensstemmende med disse kjendelseringer fastslo Stortinget 30. juni 1932 efter grundig granskning av forholdet med 2/3 flertall, at det norske arbeiderparti er et revolusjonært klassekampparti, og at det ved en ORGANISERT klassekamp kjemper for å erobre statsmakten i den hensikt å gjennomføre en "socialistisk" samfunnsorden, uten hensyn til om partiet har et folkeflertall bak sig eller ikke. Altså med UTENOMPARLAMENTARISKE midler- ved vold og diktatur.

Stortinget fastslo også med 2/3 flertal at partiet i disse øststyrtningsbestrebelsor STØTTER SIG TIL EN ERLENDET MAKTT, som er basis for den marxistiske verdensrevolusjon, likesom russiske penger i dette øiemed har været sendt til Norge fra Moskva, således i 1927 en million kroner gjennom nuværende f i n a n s - minister r. Monsen.

Sovjet - Norge ?

Siden den gang er ingen forandringer foretatt i arbeiderpartiets prinsipielle program, og intet er skedd som tyder på at det har glemt sitt mål : avskaffelse av den private eiendomsrett, - sosialisering /og statsdrift over hele linjen med Folkets Hus som eneste arbeidsgiver og kapitalist, - opprettelse av et Sovjet-Norge i forbund med Moskva.

Det kalles i arbeiderpartiets program:
 ET VERDENSFORBUND AV DE SOCIALISTISKE SAMFUND
 og i kommunistpartiets:
 UNIONEN AV VERDENS SOCIALISTISKE RÅDSREPUBLICKER.

Dette er de norske marxisters (Arbeiderpartiets og Kommunistpartiets) uforanderlige program.

Valgagn-programmer

Ved siden av det prinsipielle program har arbeiderpartiet en rekke andre programmer, "arbeidsprogram", "kriseprogram" osv. der som oftest behandler de såkalte "dagsaktuelle krav" - med slagord som Hele folket i arbeid, Folkestyre, Fred og frihet m.m.

Disse bi-programmer behøver ikke å ha noget med selve hovedprogrammet å gjøre, de legges gjerne ut foran valgene og motsier ofte bente frem det prinsipielle program. Således når det f.eks. i arbeidsprogrammet heter at undtatt fra sosialiseringen er gårdsbruk som "hensiktsmessig kan drives ved en enkelt families arbeidskraft." En slik innrømmelse er i høiden en forbigående etappe under det arkistiske systems gjennomførelse. Den kan ikke opretholdes i lengden fordi "allerede den minste arbeids-eiendom skjuler i sig kimen til kapitalisme" som det heter i marxismens ABC.

Arbeiderpartiet

Arbeiderpartiets rette navn

Arbeiderpartiets rette navn er derfor IKKE Det norske arbeiderparti, men Marxistpartiet i Norge. De egentlige Moskvakommunister - Norges kommunistiske parti - er forøvrigt ærligere, som de åpent vedkjenner sig sine landsforræderske midler og mål, og offisielt er en seksjon av Moskva.

Uoverensstemmelsen mellom disse to partier

er ikke av prinsipiell natur hvad programmet angår, men en prinsipiell forskjell er der, forøvrigt som kommunistpartiet anerkjenner som overledende de røde makthavere i Moskva, mens arbeiderpartiet ikke lenger formelt godtar Moskvas overledelse. Men målet er det samme for begge partier - det stats-socialistiske samfund selv om de undertiden bekjenner hvandere delvis temmelig skarpt. *Imen kany, mot det marginale, av og til de drøyer en fullstendig.*

Arbeiderpartiet
Kommunistpartiet
Kommintern har
Samme mål

Det norske arbeiderparti , Norges kommunistiske parti og KOMINTERN (det russiske kommunistparti) * har i realiteten samme program.

Likeledes har den norske arbeiderbevegelse merkelig nok gjennomgått en lignende utvikling som i sin tid den russiske marxistiske -arbeiderbevegelse . Russlands eksempel er derfor dobbelt lærerikt for oss.

Det kan nok være enkelte ting ved en nuværende norske "arbeiderregjering" som kunde tyde på at den er blitt mere moderat enn sitt program, men det er Lenins og Stalins politikk op igjen : Et skritt tilbake, to skritt frem. Ikke en tøddel av de grundleggende marxistiske prinsipper er i virkeligheten ofret.

← Allo tiders verste kapitalisme:

Det er soleklart at hvis arbeiderpartiets ledere skal gjøre sig det ringeste håp om å erobre flertallet på parlamentarisk vei, kan de ikke vise sitt sanne ansikt. Hverken de norske arbeidere eller de norske bønder ønsker MARXISMEN innført her i Norge, likeså lite som de russiske bønder og arbeidere ønsket MARXISMEN.

← MARXISME er forbrytelse, ikke politikk.

De eneste som har fordel av Marxismen er den klikk internasjonale ledere som gjennom sosialiseringen og konfiskering får et ubegrenset herredømme over landets samlede rikdommer og arbeidskraft. Det er en kjennsgjerning at Russland idag ikke regjeres av russere, men av en hensynsløs internasjonal klikk, vesentlig jøder, som suger det russiske folk og alle de andre 140 nasjonaliteter i Sovjetunionen inn til margen. Og denne internasjonale klikk arbeider systematisk på å underlegge sig alle andre land på samme måte, i et verdenssamfund av socialistiske rådsrepublikker.

← MARXISMEN er uforanderlig og ubønnhørlig.

Det er min faste overbevisning, bygget på 10 års erfaring i den marxistiske stat, at selv om man må vurdere forholdene i Sovjetsamveldet på en annen måte enn her så vil et revolusjonært marxistisk styre i Norge komme til å drive samme bondepolitikk som bolsjevikene og med lignende ødeleggende resultater, ikke bare for bonden, men for det hele norske folk. Ikke bare fordi detterer MARXISME, men fordi en revolusjonær utvikling har sin egen ubønnhørlige utviklingsgang.

V.Q.

F av gradige maktra velle

% av jøder i ledelsen?